

A
ROMANA legszebb
történetei

Széles a világ
– nagy a szerelem

Elizabeth Power

Most és mindörökké

Claire Baxter

Nyelvtanfolyam

Christina Hollis

A Riviéra festője

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Elizabeth Power, 2012 – Harlequin Magyarország Kft., 2025

Eredeti címe: *Back in the Lion's Den* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2014)

• Magyarra fordította: Czárán Judit

© Claire Baxter, 2009 – Harlequin Magyarország Kft., 2025

Eredeti címe: *Her Mediterranean Makeover* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2012)

• Magyarra fordította: E. Fejes Júlia

© Christina Hollis, 2009 – Harlequin Magyarország Kft., 2025

Eredeti címe: *The Tuscan Tycoon's Pregnant Housekeeper* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2013)

• Magyarra fordította: Szathmári Ágnes

Nyomtatásban megjelent: a ROMANA LEGSZEBB TÖRTÉNETEI 41. számában, 2025

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-615-108-022-1

• Kép: Shutterstock

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2024

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-30-300-9899; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Elizabeth Power

Most és mindörökké

1. FEJEZET

Alighogy belépett az épületbe, Conan Ryder már hallotta is az aerobikteremből kiszűrődő zene egyenletes dübörgését.

A folyosóról kétoldalt üvegajtók nyíltak, mögöttük nők tucatjai edzettek szorgalmasan, úgyhogy kicsit zavarban is volt, hiszen ő szokás szerint öltönyt, fehér inget és nyakkendőt viselt. Ami azt illeti, jól meg is bámulta az imént az a két squasht játszó hölgy.

Tulajdonképpen megszokta már, hogy ahol csak megfordul, felkelti az ellenkező nem érdeklődését. Dús fekete haja volt, magas, izmos termete, kelta őseitől pedig kifejezetten vonzó, markáns arcvonásokat örökölt. De mivel ma szilárdan eltökélte, hogy csak a jövőtele céljára fog koncentrálni, tudomást sem vett a két nő leplezetlen csodálatáról, hanem öles léptekkel haladt egyenesen az aerobikterem felé.

Mikor odaért, vett egy nagy levegőt, és próbált nem tudomást venni az ereiben vadul száguldó adrenalinról. Nem, belőle aztán senki nem válthat ki ilyen heves reakciókat, Sienna Ryder meg főleg nem. Azért jött, hogy tegyen neki egy ajánlatot, amelyet Sienna először nyilván el fog utasítani, aztán következik egy kis szócsata, és a végén megadja magát. Mert hogy ő fog győzni, afelől szemernyi kétsége sem volt.

– Nagyon jó, Charlene! Csípőkörzés, úgy, nagyszerű...– hallotta Sienna tisztán csengő, bátorító hangját, mihelyt lenyomta a kilincset.

Amint belépett a terembe, az összes szem azonnal rászegeződött. Ám őt egyedül az a törékeny testalkatú, fiatal nő érdekelte, aki fekete leggingsben és piros aerobikpólóban háttal állt neki, és éppen a következő gyakorlatot mutatta be a többieknek.

Bár rövidre vágott, sötét hajával, szép formájú fejével akár fiús is lehetett volna, a lényében mégis volt valami varázslatosan nőies kisugárzás. Barnára sült bőre, tökéletesen arányos, karcsú teste pompásan érvényesült a sportöltözetben.

Conan hosszan legeltette a szemét Sienna karcsú nyakán, míg végül egy apró tetoválást vett észre a jobb lapockája fölött, amely pillangót ábrázolt. Nem tudta, miért, de valahogy még ezt is vonzónak találta.

Megköszöri a torkát, hogy Sienna észrevegye.

– Ne haragudj, hogy az órád közben zavarlak, de máshol egyszerűen nem tudtalak utolérni. Elárulnád, hogy lehet veled kapcsolatba lépni? Postagalambon keresztül?

Maga is érezte, hogy a hangjában megint ott bujkál a régi ellenségesség.

Mikor Sienna megfordult, a szeme elkerekedett a csodálkozástól, és másodpercekig képtelen volt megszólalni, de aztán hamar összeszedte magát.

– Szia, Conan! – mondta kényszeredett, távolságtartó mosollyal. – Én is nagyon örülök, hogy látlak.

Még ő gúnyolódik! – dühöngött Conan. Ám a következő pillanatban hirtelen minden vér kifutott Sienna arcából.

– Csak nem Daisyvel van valami baj? – kérdezte remegő hangon.

Nocsak, úgy tűnik, hogy őszintén aggódik a gyerekéért. Bezzeg a férjéért annak idején nem aggódott ennyire!

– Honnan tudjam? Három éve nem láttam – felelte szemrehányóan, és látta Siennán, hogy megkönnyebbül. – Téged sem tudlak elérni már napok óta. A vezetékes számod nincs benne a telefonkönyvben, ha meg felmegyek a lakásodra, soha nem vagy otthon.

Látszott Siennán, meg van rémülve, amiért tudja a címét.

– Nagyon sok a dolgom. – Ezzel nyilván azt akarja értésére adni, hogy semmi köze a magánéletéhez.

– Amúgy mit akarsz tőlem?

Conan arcvonásai megkeményedtek. A zene közben elhallgatott, és mostanra már vagy húsz női

szempár meredt rá, mintha még életükben nem láttak volna férfit.

– Nem beszélgethetnénk valahol máshol? – kérdezte kissé feszegve.

Mivel a következő pillanatban újra megszólalt a zene, Sienna intett a csoportnak, hogy folytassák most egy kicsit nélküle, majd a kijárat felé mutatott.

Conan kinyitotta az ajtót, és előreengedte Siennát. Ahogy ment utána, a pillantása önkéntelenül is a ringó csípőjére tévedt, aztán meg karcsú derekára, feszes fenekére, amelyet a sportöltözet különösen jól érvényre juttatott. És milyen büszke, egyenes a tartása! Akár egy királynőé.

– Nos, mit akarsz? – fordult oda hozzá az asszony.

Mihelyt meglátta Conan Rydert, Siennának is azonnal hevesebben kezdett verni a szíve. Igen, férfiként még mindig ugyanolyan vonzó, mint régen, emberként pedig ugyanolyan hideg és számító. A gátlástalan multimilliomos mintapéldánya. Az ő elhunyt férje féltestvére.

Már majdnem három év telt el azóta, hogy tizennyolc hónapos kislányával együtt elmenekült az előkelő Surrey negyedből, hogy ne kelljen naponta hallgatnia a férje családtagjainak gonosz szurkálódásait és vádaskodásait. Akkor költözött vissza a Londontól nem messze levő szülőfalujába, vagyis három hónappal Niall tragikus balesete után.

Conan megvető arckifejezésén látszik, hogy a véleménye azóta sem változott róla. Csakhogy mellette sajnos ő sem érezte magát annak az öntudatos, fiatal nőnek, akivé időközben érett, hanem még mindig az a bizonytalan, tétova kislány volt, aki egyszerűen képtelen magyarázatot adni rá, hogy annak idején miért szökött el tőlük, és miért hazudott neki. Mert ehhez el kellett volna mondania mindent.

Gyorsan lenyelte a keserűségét, és még egyszer megkérdezte:

– Szóval miért jöttél?

– Hát nem miattad – felelte a férfi gorombán. – Hanem azért, hogy Daisyt elvigyem. Ragaszkodom hozzá, hogy velem jöjjön!

– Neked elment az eszed! – Sienna érezte, hogy a gyomra görcsbe rándul, mert hirtelen eszébe jutottak a férfi három évvel ezelőtti szavai. *Mindent el fogok követni, hogy elvegyem tőled Daisyt.* – Mi az, hogy „ragaszkodsz hozzá”?

– Úgy, hogy ő az öcsém kislánya – felelte Conan. – Van egy nagynyja is, aki évek óta nem látta.

– Igen, meg egy anyja, aki soha nem volt elég jó a családnak. Ezt már elfelejtetted?

A férfi zöld szeme, melyet hosszú, sötét szempilla árnyékolt, most hidegen csillogott. Ovális arca, magas homloka, büszke orra keménységét és magabiztosságot sugallt.

– Hát jó, elismerem, hogy voltak nézeteltéréseink.

– Nézeteltéréseink? – csattant fel Sienna. – Házasságtörőnek és gyermeknevelésre alkalmatlan személynek nevezted.

A férfi tekintete most még kifürkészhetlenebbé vált.

– Nos, igen, tényleg mondtam ilyeneket... – Nyilván nem akarta előlről kezdeni a vádaskodást. – Ám ettől még nincs jogod hozzá, hogy Daisyt távol tartsd a családjától.

– De igenis van jogom hozzá! – Sienna elpirult. Az, hogy Conannel kell vitatkoznia, már önmagában is egyenlőtlen küzdelem, de hogy ezt ráadásul ilyen lenge öltözetben kell megtennie, attól csak még kiszolgáltatottabbnak érezte magát. – Daisynek kizárólag Niall és én voltunk a családja, más senki.

Ez persze nem egészen igaz, hiszen ott vannak még az ő szülei is, bár mióta elköltöztek Spanyolországba, velük sem sokat találkozott.

– Niall az öcsém volt.

– Kár, hogy ez addig nem jutott eszedbe, amíg élt.

Szemlátomást érzékeny pontra tapintott. Conan az ajkába harapott, a szeme összeszűkül. Lehet, hogy még mindig furdalja a lelkiismeret, amiért nem segített a testvérenek, mikor annak pénzügyi nehézségei támadtak, holott megtehetette volna, hiszen ő már akkor milliomos volt? Nos, ha így is van, ezt jól leplezi.

– Már megint ezzel jössz?

Valami azt súgta Siennának, hogy jobb, ha vigyáz a nyelvére, és nem ingerli fölöslegesen a

férfit, de a sebek, amelyeket Conan kegyetlen szavai és igazságtalan vádjai annak idején ejtettek rajta, még mindig nem gyógyultak be.

– Nem akarok tudni rólad, Conan Ryder.

A férfi pillantása Sienna feszes mellére vándorolt, és bár soha életében nem volt hajlama az érzélgősségre, ellenkezőleg, mindig próbált gátlástalannak és részvétlennek mutatkozni, most mégis valami furcsa vágyakozás ébredt benne.

– Miért, kértem én tőled valaha ilyet? – kérdezte, és a gúnyos mosoly a szája szegletében nem hagyott kétséget afelől, mire céloz.

Nem, tényleg nem kért. Sienna megborzongott. Az ő számára Conan mindig csak a férje bátyja volt, de azért a Niall-lal töltött két és fél évben is tudatában volt annak, hogy a sógora milyen elképesztően vonzó férfi, milyen imponálóan energikus, és milyen hihetetlenül gazdag. És voltak mélységei is, amelyeket ő sajnos soha nem tudott kiismerni. Ám a végén mintha mindebből csak a gátlástalansága és az érzéketlensége maradt volna meg. Viszont ő tényleg szerette Niallt. Nagyon szerette.

– Ha jól emlékszem, nélkülem is sikerült megszegned a férjednek tett hűségküdet – közölte Conan hidegen. – És bár már volt szeretőd, nekem csak a kisujjamat kellett volna mozdítanom, hogy...

– Nem! Nem igaz, hogy szeretőm volt! És nagyon tévedsz, ha azt hiszed, hogy hajlandó lennék egy olyan alakkal kezdeni, amilyen te vagy! – Megint eszébe jutott, hogy állt ő a férfi előtt azon a rémes napon. A szörnyű jelenet kitörölhetetlenül bevésődött az agyába. – És tisztázzunk valamit...

Én szerettem az öcsédet, ezt akarta mondani, ám ebben a pillanatban kivágódott az aerobikterem ajtaja, és egy fiatal nő lépett ki rajta. Az öltöző felé menet kacéran rámosolygott Conanre, aki erre önkéntelenül is közelebb húzódott Siennához.

Olyan közel, hogy Sienna még a drága arcszeszének illatát is érezte. Hiába volt rajta öltöny és nyakkendő. Nyilván éppen valami fontos üzleti tárgyalásról érkezett, ahol megint sikerült megdupláznia a vagyonát.

– Nagyon fontos, hogy az anyám találkozhasson Daisyvel – mondta a férfi gondterhelten ráncolva a homlokát. – Az utóbbi időben elég rossz bőrben van. – Hogy mennyire, azt nem akarta elmondani Siennának. – Biztos jót tenne neki, ha egy kicsit maga mellett tudhatná az egy szem unokáját. Hiszen tizenhét hónapos kora óta nem látta.

– És mégis hogy képzeled, hogy csak így betoppansz ide és magaddal viszed? Miért gondolod, hogy megengedem? – Érezte, hogy úrrá lesz rajta a félelem, de nem mutatta. – Hiszen nem is ismer.

– És erről ki tehet?

– Az mindegy. A lényeg az, hogy nem ismer – ismételte meg Sienna, és gondolatban még azt is hozzátette, hogy és én sem ismerlek. Megint eszébe jutott, milyen szívtelenül és érzéketlenül viselkedett Conan annak idején az öccsével.

– Én vagyok Daisy nagybátyja, de te soha nem hagytad, hogy megismerjem az unokahúgomat. Soha nem küldtél róla fényképet, soha nem akartad, hogy kapcsolatba lépjek vele. El tudod képzelni, hogy az anyám mennyire szenvedett emiatt? Hiszen a nagyanyja! Nem elég, hogy elvesztette a fiát, utána még az unokájától is megfosztottad.

– Ti száműztetek engem az életetekből – mondta Sienna dacosan. – És úgy látom, az eszedbe sem jut, hogy Niall halálával nemcsak titeket ért szörnyű veszteség, hanem engem is. És hogy ezt a veszteséget nekem is nagyon nehéz volt feldolgozni. – Lehunyta a szemét. Túlságosan fájdalmas volt az emlékezés. – Nem elég, hogy elvesztettem a férjemet, még a ti szemrehányásaitokat is túrnöm kellett. Arra sosem gondoltál, hogy milyen lehetett, hogy még a balesetéért is engem tettetek felelőssé? Meg azért is, hogy ivott és anyagi gondjai voltak. Pontosan tudom, hogy te és az anyád mit gondoltatok rólam. Hiszen gyakran értésemre adtátok, hogy Niall mennyire rangján alul házasodott.

– Ilyet én soha nem mondtam.

– Talán nem, de bármit csináltam, nektek semmi sem volt jó. Az anyád soha nem tudta megbocsátani, hogy a fia egy pincérnőt vett feleségül. Pedig nem sokáig voltam az. Csak addig,

amíg el tudtam helyezkedni a szakmámban.

– Én csak azt tudom, amit a saját szememmel láttam.

– És mit láttál? Már az állítólagos hűtlenségemen kívül?

A férfi arcán megvetés tükröződött. Most tényleg úgy nézett ki, mint egy büszke kelta harcos.

– Pontosan tudad, hogy Niall nem tud bánni a pénzzel. Hogy mindig többet költ, mint amennyije van, de te még biztattad is erre.

Akkoriban ő sajnos még túlságosan fiatal volt, hogy felismerje, mit jelent Niall ingerültsége, italozása, hangulati ingadozásai.

– Te viszont el akartad zárni előle a csapokat – emlékeztette. – Ha jól emlékszem, így fejezted ki magad, ugye?

A férfi nem tiltakozott. Ugyan miért is tenné? – gondolta Sienna keserűen. Talán nem is tudja, mi az a büntudat.

– Mennem kell – közölte, amikor megint elhallgatott a zene az aerobikteremben. – Amint tudod, nekem most éppen órám van.

A találkozása Niall bátyjával sokkal jobban megviselte, mint gondolta. Úgyhogy kifejezetten megkönnyebbült, hogy nem kell tovább beszélgetnie vele.

– Márpedig azt fogod tenni, amit én mondok! – hallotta a férfi hangját a háta mögött.

Sienna visszafordult, a szeme szinte szikrázott a haragtól.

– Igen? És mégis mit akarsz tenni, ha mégsem? Kitalálsz valami hazugságot, hogy miért vagyok alkalmatlan a gyereknevelésre, és megpróbálsz bíróság előtt elperelni tőlem Daisyt? Ezzel már évekkor elelőtt is fenyegetődtél.

Próbált bátornak tűnni, de valójában halálosan rettegett, hogy Conan tényleg megpróbál bosszút állni rajta azért, amit állítólag Niall ellen vétett.

– Nem ezzel a céllal jöttem ide.

– Nem. Azt akarod, hogy adjam oda neked Daisyt, csak úgy. Sajnálom, Conan, de a válaszom: nem. Nélkülem Daisy nem megy sehova. Márpedig én önként még egyszer nem teszem be a lábam az oroszlánbarlangba.

– Dehogynem.

– Mondj egy okot, amiért meg kellene tennem.

– Mondjuk a lelkiismereted miatt. Már ha van neked egyáltalán olyanod.

Sienna dacosan előreszegezte az állát.

– Mert neked van, ugye?

Majd anélkül hogy megvárta volna a férfi válaszát, besietett a terembe.

Este szokás szerint bement a kislányához, hogy megnézzze, alszik-e. Gondosan betakargatta rózsaszín plüss vízilovat szorongató karocskáját, megpuszilta kipirult arccskáját, majd lekapcsolta a villanyt, becsukta maga mögött az ajtót, és lement a kertbe. Ott mindjárt egy sötét szőrgombócba botlott, és erről eszébe jutott, hogy szegény Shadow még nem is kapott vacsorát! Gyorsan megtöltötte a kutya tálkáját, majd vasalni kezdett, mintha ez a nap semmiben nem különbözne a többi naptól.

Pedig a Conannel való találkozása egy sor fájó sebet tépett fel benne.

Húszéves volt, mikor Niallt megismerte.

Amikor a szülei eladták a házukat, hogy Dél-Európába költözzenek, ő úgy döntött, inkább Angliában marad. Faith és Barry Swann imádták a napfényt meg a tengert, ő pedig örült, hogy a szülei végre úgy élhetnek, ahogy mindig is szerettek volna. És annak is örült, hogy a nyarakat mostantól ő is Spanyolországban töltheti.

Mikor Niall-lal megismerkedett, éppen recepciósként dolgozott egy fitnessklubban, amelyhez egykávészó is tartozott, ahol ugyancsak besegített időnként, ha valamelyik pincérnő megbetegedett. Ebben a kávézóban találkozott először a férfival. Niall humora azonnal elvarázsolta őt, viccesnek és kedvesnek találta, talán egy kicsit bolondosnak is, és azonnal beleszeretett.

A polgári esküvőre, melyre rövid, de annál szenvedélyesebb kapcsolat után kerítették sort, a

szülei is megérkeztek Spanyolországból, ám mindjárt az elején kiderült, hogy Faith és Barry Swannt egy világ választja el Avril Rydertől, aki egy jól menő ügyvéd özvegyeként valószínűleg másik kaszthoz tartozónak érezte magát. Úgyhogy bármennyire is igyekeztek a szülei, nem tudtak közel kerülni az asszonyhoz. Sőt Sienna biztos volt benne, hogy az anyósa azt hiszi, azzal fogta meg a fiát, hogy teherbe ejtette magát vele. Úgyhogy örült, hogy Daisy éppen az első házassági évfordulójukon jött világra, mert ez világossá tette a tévedését.

Valami miatt Conannek is fontos volt, hogy jelen legyen az esküvőn, mert egy fontos üzleti útját szakította félbe miatta, ám mikor a szertartás után sok boldogságot kívánva Siennának megpuszilta az arcát, őt valami megmagyarázhatatlan nyugtalanság fogta el.

Tudta, hogy Niall mennyire csodálja a bátyját, és azt is, hogy miért. Conan Ryder rendkívül sikeres ember volt, alig harmincévesen már egy nemzetközi telekommunikációs céget vezetett, és a huszonhárom éves Niall mindenben őt akarta utánozni: hanglejtésben, viselkedésben, megfontoltságban.

Niall a bátyja cégében dolgozott értékesítési igazgatóként, mert bár elvégezte a jogi egyetemet, nem lépett az apja nyomdokaiba, ahogy Avril szerette volna. Viszont a munkáját komolyan vette, sokat dolgozott, úgyhogy ők sem szenvedtek hiányt semmiben. Niall drága dizájnerruhákat vásárolt neki, a házuk pedig, amely nem messze volt Conan házatól, minden elképzelhető luxussal fel volt szerelve.

Csakhogy Niallnak ez nem volt elég. Egyfolytában bizonyítani akart. Miközben Daisy blúzocskáját vasalta, Siennának megint eszébe jutott az a szörnyű este. Igen, Niallnak a könnyelműsége és a vakmerősége végül az életébe került. Akkor történt, mikor egy alkalommal a barátai meghívták Koppenhágába egy legénybúcsúztatóra.

Siennát még mindig gyötörte a lelkiismeret-furdalás, ha az eszébe jutott.

Niall mindig is szeretett volna olyan lenni, mint a bátyja, ám belőle hiányzott Conan céltudatossága és kitartása. Mikor pár hónappal a halála előtt komoly pénzügyi nehézségei támadtak, és a bátyjától próbált pénzt szerezni, az visszautasította a kérését. Niall csak akkor mondta el neki, mennyire a lehetőségeik felett éltek és hogy rengeteg adósságot halmoztak fel, amikor már tényleg a csőd szélén állt.

Persze Conan és az anyósa mindenért őt hibáztatták. Azt mondták, hogy a férje kizárólag miatta vett fel annyi kölcsönt, és miatta kezdett inni is, ami végül a halálát okozta.

– Akármit gondoltok, nem az én hibám, ami történt! – vágta Conan szemébe Sienna alig egy héttel Niall temetése után, pedig ő maga is súlyos szemrehányásokat tett magának, amiért elfogadta a férjétől a sok drága ajándékot. – Ha segítettél volna neki, amikor pénzt kért tőled, akkor talán nem kezdett volna inni.

Sienna akkor majdnem belehalt a bánatba. Istenem, mennyire szerette volna valakinek a vállán kisírni magát, hogy enyhítsen a fájdalmán, ám mikor elment Conan Ryder luxusvillájába, hogy visszavigye Niall holmiját, egyszerűen nem voltak könnyei. Csak valami szörnyű ürességet érzett, amit Conan nyilván érzéketlenségnek velt, és ez csak megerősítette a feltételezését, hogy a sógornője soha nem szerette Niallt, hogy hazudott neki és megcsalta.

– Az öcsém nyilván régóta küzdött anyagi gondokkal, de te nem vetted észre, mert túlságosan elfoglalt a költekezés... meg a szeretőd. Az anyám még abban is kételkedik, hogy elég felelősségteljes vagy-e hozzá, hogy gyereket nevelj, és őszintén szólva én is osztozom a kételyeiben. Mindketten úgy gondoljuk, hogy jobb lenne, ha az öcsém lánya a mi házunkban nevelkedne, és nem viselné egy napon egy másik férfi nevét.

– Daisy úgy fog felnőni, ahogy én helyesnek tartom – válaszolta Sienna hidegen. Nem, neki soha nem jutott volna eszébe, hogy a gyermeke más nevét viselje, mint az apjáét. Még akkor sem, ha ő netán egyszer újra férjhez megy. – Nem te vagy az apja – tette hozzá.

– Nem. Szerencsére én nem tartozom azok közé, akik ebből a szempontból szóba jöhetnek – felelte a férfi gúnyos mosollyal.

Sienna a legszívesebben pofon vágta volna, de nem tette, mert nem akarta még jobban elmérgesíteni a helyzetet.

– Nem tudom, miért kell nekem mindezt eltűrnöm. – Próbált higgadtan beszélni. – Tudom, hogy sosem voltam elég jó neked és az anyádnak. Sőt lehet, hogy Niall is azért dobta el magától az életet, mert úgy érezte, ő sem elég jó nektek.

– Nem tudod, mit beszélsz – sziszegte Conan dühtől remegve.

– Nem? De azt véletlenül tudom, hogy te semmit nem tettél azért, hogy megmentsd a testvéredet. Mikor könyörgött, hogy segíts rajta, te visszautasítottad. De ne aggódj! Én és a lányom holnap elutazunk, nem fogunk többet ártani ennek a rendkívül nemes és előkelő famíliának.

– Ha megpróbálsz az anyámat megfosztani Daisytől, azt hadüzenetnek tekintem, és ennek megfelelően fogok eljárni – közölte Conan. – Pert indítok a gyerek felügyeleti jogáért.

– Ahogy gondold. Mégis milyen alapon? Mivel akarod bizonyítani, hogy nem vagyok alkalmas a gyereknevelésre?

Maga is csodálkozott, hogy ilyen higgadtan tud beszélni erről a lehetőségről.

– Ha csak felmerül a gyanúja, hogy nem teljesíted megfelelően anyai kötelességeidet, akkor peres úton fogok érvényt szerezni annak az igényemnek, hogy Daisy nálam lakjon.

Más esetben Sienna nem vette volna komolyan ezt a fenyegetést, de Conantól félt. Hiszen olyan gazdag, olyan hatalmas, hogy neki esélye sincs vele szemben a bíróságon. És bár abban erősen kételkedett, hogy a teljes felügyeleti jogot meg tudná szerezni Daisy felett, de ha akarja, pokollá teheti az életüket.

– Lehet, hogy a végén mégis feleségül megyek a „barátomhoz”, és akkor semmit nem tehetsz! – vágta a férfi képébe végső kétségbeesésében. – Látni sem akarlak többet, Conan Ryder!

Majd anélkül hogy még egyszer hátrafordult volna, kiviharzott a házából, azzal a szilárd elhatározással, hogy örökre száműzi őt az életéből.

Gyorsan eladta a Niall-lal közös házukat, a pénzből kifizette az adósságaikat, a maradékból pedig vett maguknak egy kis sorházi lakást.

Ám Conan most újra belépett az életébe. Ráadásul még gazdagabb és befolyásosabb, mint valaha, hiszen az elmúlt három évben is csak azon fáradozott, hogy minden az övé legyen, amit csak akar. Márpedig most Daisyt akarja.

Miközben ezen töprengett, egyszer csak csöngettek az ajtón, ő pedig ijedtében majdnem kiejtette a kezéből a vasalót.

Shadow örülten ugatott, úgyhogy sietett ajtót nyitni, nehogy Daisy felébredjen.

– Te vagy az, Conan?

Maga sem értette, miért csodálkozik. Végül is tudta, hogy jönni fog.

A kutya ügyet sem vetve a férfi elegáns, drága öltönyére, üdvözlésképpen azonnal ráugrott, és közben boldogan csóválta a farkát.

– Sajnálom, másokkal nem szokta ezt csinálni – mentegetődzött Sienna, és elkapta a kutya nyakörvét.

Shadow-t hat hónapos korában hozta el a menhelyről, és nagyon büszke volt rá, milyen jó eredménnyel végezte el a kutyaiskolát. Úgy látszik, Conan látványától még az amúgy jól nevelt kutya is rögtön elveszti a fejét.

– Bemehetek? – kérdezte a férfi, Sienna pedig közelebb húzta magához az állatot, hogy beléphessen.

Mikor végül elengedte Shadow-t, az előbb megszagolgatta Conan cipőjét, majd berohant a nappaliba.

– Mit akarsz? – kérdezte Sienna rosszat sejtve. – Mert ha Daisyért jöttél, akkor fölöslegesen fáradtál.

A másodperc törtrészére megvillant valami a férfi szemében. Talán harag? Vagy bosszúvágy?

– Nos, napközben nem túl jó viszonyban váltunk el egymástól. Gondoltam, elmondom még egyszer, mit szeretnék.

– Rendben van, hallgatlak.

A férfi erre rámosolygott, ami egészen furcsa érzéseket váltott ki Siennából. Vigyázat! – gondolta. A kedves Conan még veszélyesebb, mint a haragos.

– Menjünk be a nappaliba! – javasolta, remélve, hogy nem remeg túlságosan a hangja.

Kicsit tartott tőle, hogy mit fog szólni Conan, ha meglátja az ő szegényes kis lakását, melyre nagyon ráfért volna legalább egy festés.

– Ül le! – mondta neki. – Már ha találsz valahol helyet.

Gyorsan elvette a vasalnivalót a fotelból, és eltakarította a játékokat a meglehetősen kopott kanapéről.

A férfi alaposan körülnézett.

– Szóval itt laksz? – állapította meg, és a szája gúnyos mosolyra húzódott. – Nos, ez nem egészen az, amit korábban megszoktál, ugye?

– De itt legalább fizetem a számlákat.

Bosszúsan gondolt arra a fiatal lányra, aki annak idején minden luxust elfogadott a férjétől, aztán egyszer csak ott állt özvegyen egy gyönyörű kislánnyal – és persze rengeteg adóssággal.

– És mégis miből fizetted? – kérdezte Conan. – Alig hiszem, hogy abból, amit a fitnessklubban végzett nevetséges munkáért kapsz.

– Mi közöd hozzá?

– Nagyon is van hozzá közöm. Hiszen az unokahúgom egy sor fontos dolgot azért kénytelen nélkülözni, mert az anyja túl büszke vagy túl önző ahhoz, hogy segítséget fogadjon el.

Siennában egyre jobban forrt a düh. Természetesen ő is aggódott néha amiatt, hogy Daisy nem kap meg mindent, amit a barátnői, hogy ő nem tud a születésnapjára ugrálóasztalt venni, nem tudja szép ruhában járni, hogy olyan autóval kénytelenek járni, amely lépten-nyomon lerobban. És ráadásul szegénynek még apja sincs...

Ahogy ez eszébe jutott, hirtelen megint szörnyű büntudata támadt, amiért nem tudta megakadályozni Niall korai és értelmetlen halálát.

– Talán valóban túlságosan büszke és önző vagyok, de amit három évvel ezelőtt mondtam, azt ma is fenntartom.

A levegő hirtelen megtelt feszültséggel. Conannek eszébe jutottak Sienna három évvel ezelőtti szavai. *Ha akkor nem segítettél, mikor Niall még élt, akkor ezután is megleszünk a segítséged nélkül.* Az arca megmerevedett.

– Akkor is, ha Daisynek ebből kára származik?

– Nem származik belőle kára – válaszolta Sienna, bár maga sem volt biztos benne, hogy ez tényleg így van.

– Legalább azt engedd meg, hogy meglátogathassa a nagyanyját. – Conan átható pillantással nézett a sógornőjére. – Ez kötelességed. Nemcsak a családdal, hanem Niall-lal szemben is.

– Kötelességem? – Sienna kis híján hangosan felnevetett. Vajon milyen jogon beszél Conan kötelességről, mikor ő maga nem segített a testvérének, amikor az bajban volt? – Niall soha nem kért tőled semmit. Egyetlenegyszer lett volna szüksége rád... – Nyelt egy nagyot, hogy folytatni tudja: – De te akkor is eltaszítottad.

– Tényleg úgy gondolod, hogy én vagyok a felelős a haláláért? Hogy miattam kezdett el inni és miattam ugrott le a hídról, amikor a barátai fogadtak, hogy végig mer-e menni a korláton egyensúlyozva? Tényleg ezt állítod?

– Nem, ezt nem állítottam. – Istenem, bárcsak visszavonhatná a szavait! Hiszen ha Conan egy kicsit is szerette a testvérét, akkor szörnyű lehet neki az ő szemrehányásait hallgatni. – De mint már említettem, én a férjemet vesztettem el.

– Én meg az öcsémet.

Egy pillanatig csak nézték egymást, mint két ellenséges harcos.

Igen, Conanben sok van a kelta ősből. Nemcsak a külsejét, a sűrű, fekete haját, a magas, izmos testalkatát, de a rátartiságát és a tekintélyt parancsoló fellépését is tőlük örökölhette.

– És most az anyám beteg – közölte a férfi halkan. Azt nem tette hozzá, hogy az orvos szerint Avril Rydernek az a baja, hogy nem akar már élni. – Velem lakik Franciaországban.

Conannek volt egy csodálatos villája a Côte d'Azurön, erről Sienna az újságban olvasott.

– Fontos lenne, hogy néha valami mással is foglalkozzon, mint a betegségével. Tudom, az a leghőbb vágya, hogy viszontlássa az unokáját. Persze te is eljöhetsz Daisyvel, és mivel mindjárt itt

a nyári szünet, szeretném, ha végig ott maradnátok.

Sienna a legszívesebben nemet mondott volna, de nem volt szíve hozzá. Lehet, hogy ez az utolsó alkalom, hogy Daisy találkozzon a nagyanyjával? Vajon lehet-e egy ilyen kérést megtagadni?

Ráadásul a nyári szünetben az ő tanfolyamai is szünetelnek. Bár az is igaz, hogy vannak magánórái, és egyáltalán nem engedhetné meg magának, hogy ilyen hosszú időre szabadságra menjen. Viszont Daisyt egyedül végképp nem akarta elengedni.

– Csakhogy én... én nem tudok ilyen hosszú időre szabadságot kivenni. – Túlságosan megalázónak érezte volna, ha elmondja, milyen nehéz anyagi körülmények közt élni. – Szívesen megtenném, de sajnos nem lehet.

Canon hosszan bámulta Sienna karcsú, atletikus testét.

Igazából számított rá, hogy a munkájára hivatkozva visszautasítja a kérését, de biztos volt benne, hogy Sienna könnyen megvásárolható. Csak elég sok pénzt kell neki ajánlani. Ezt már bebizonyította azzal, hogy minden luxust elfogadott Nialltól, ékszert, drága ruhákat, sportautót – egészen addig, amíg nem jött valaki, aki még a férjénél is többet tudott neki nyújtani.

Ma is a fülébe csengtek elhunyt öccse szavai: *A nők már csak ilyenek. Sokba kerülnek. Majd te is megtapasztalod.*

– Nos, tőlem megkapod a fizetésed háromszorosát – közölte hidegen.

– Igazán nagyon nagyvonalú ajánlat. – Sienna kihívóan rámosolygott. – De azt is tudod garantálni, hogy nem veszítem el az állásomat, mire a nyaralásból visszajövök?

– Ha szükség lesz rá, akkor igen.

Hát persze. Az ilyen Conan Ryder-féle alakoknak csak csettinteniük kell, és mindent megkapnak, amit akarnak. Hogy jutott eszébe ezt egyáltalán megkérdezni?

Még mindig habozott. Lehet, hogy nem lenne szabad tőle pénzt elfogadnia. Hiszen azzal csak azt igazolná, amit Conan amúgy is gondol róla.

Követte a férfi pillantását, aki Shadow-t bámulta. A kutya éppen vakaródzott.

– Csak nem bolhás?

– Nem. – Vajon miért néz rá ilyen kétkedően? Mi nem tetszik neki? – Talán nem szereted a kutyákat?

Conan megvonta a vállát.

– Mondjuk inkább úgy, ha nem muszáj, nem lakom velük egy fedél alatt.

Hát ez nagy kár, gondolta Sienna kárörömmel. De hangosan csak ennyit mondott:

– Márpedig jobb, ha hozzászoksz a jelenlétéhez, ugyanis ha Daisyt és engem magaddal viszel, akkor a kutyának is velünk kell jönnie.

– Azt hittem, Conant egyáltalán nem érdekli az öccse – mondta Faith Swann, amikor Sienna telefonon közölte a szüleivel, hol fogja tölteni a nyarat. – És nem arról volt szó, hogy Avril nagyon rossz véleményel van rólad? Hogy meg van győződve róla, rosszul neveled az unokáját?

Faith az a típusú ember volt, aki ha szeretett valakit, azt minden módon védeni próbálta.

– De igen – ismerte el Sienna. – Csak hát ők azért mégiscsak Daisy rokonai. És akárhogy is viselkedtek velem annak idején, ha Daisy nagyanyja rosszul van, akkor muszáj odarepülnünk.

– El tudom képzelni, hogy Conannek nehéz nemet mondani – látta be az anyja. – Én csak egyszer találkoztam vele, akkor... – Az esküvőre gondolt. – De nemrég láttam róla egy fényképet valamelyik újságban. Ami azt illeti, elég jóképű, nem? Annyira nem, mint Niall volt, de van benne valami titokzatos, amitől a nők megőrülnek. Legalábbis a fényképen – tette hozzá kuncogva. – Éppen a legújabb barátnőjével kapták lencsevégre a repülőtéren. Tudod, ezzel a Petra mittudoménkivel, aki azt a celebműsort vezeti a tévében.

– Petra Flax? – Sienna jól ismerte a fekete hajú, szépséges tévés személyiséget, bár a műsoráért soha nem volt oda.

– Alig várom már, hogy elmesélhessem a barátainknak, hogy a lányom jóban van Conan Ryderrel.

– Jaj, anya! – méltatlankodott Sienna, aki ismerte az anyja vonzódását a híres emberekhez. – Inkább ne.

– Ugyan, ne légy már ostoba! – felelte Faith. – Én büszke vagyok rá, hogy a lányom ilyen illusztris